

Szent Máttyás apostol – Február 24.

ApCsel 1,15-17.20-26 ■ Jn 15,9-17

**„Kijelöltek hát kettőt ..., majd imádkoztak ..., ezután sorsot vetettek.
A sors Máttyásra esett, így a tizenegy apostolhoz sorolták.”**

Ha nem is gyakoroljuk ezt a sorsvetést – amely egyfajta játékoságról és talán ószövetségi gyakorlatról tanúskodik, ami igencsak meglephet bennünket ilyen nagy horderejű vállalkozásban –, érdemes a mélyére tekinteni, mert a mélyben örök érvényű tanítást találunk.

Ha választanunk kell akár csak két dolog között is, amelyek közül mindkettő megfelel az evangélium követelményeinek és a hittől megvilágosított értelmünk mértékének is, és egyik felé sem billen jobban az ítélet mérlegének nyelve, akkor valóban sorsot vethetünk. Nem mintha a sorsvetés mágikus isteni közbelépés lenne. Másról van itt szó, a földi élet szegénységének elfogadásáról. Arról, hogy egyszerre nem utazhatok két helyre, hogy egyszerre nem csinálhatok két dolgot, hogy egyszerre nem lehetek két szerzetesrend tagja, két asszonynak a férje, egyszerre nem lakhatom állandóan falun is és városban is... Arról van szó, hogy elfogadom az élet egyszeri adottságát, és azon belül élek teljes, Istennek adott életet. Az a soha meg nem szűnő keresés, amely nem Istenre, hanem a teremtett személyekre, tárgyakra és lehetőségekre irányul, valójában önkeresés.

Az egyházmegyének is egy megyéspüspöke van, a plébániának egy plébánosa... Bízni kell Istenben, aki az emberi életet és az Egyház életét alkotta, hogy mellette áll azoknak, akikre feladatot bízott – korlátaik, törekenységük és gyöngeségük ellenére.

Aki egy életen át nem dönti el, hogy szüzességben éljen-e vagy házasságban, mert mindegyik mellett számára egyenlő súlyú érvek sorakoznak, az mélyen az evangélium szintje alatt él, mert a nőtlenséget nem a mennyek országáért választotta, hanem döntésképtelensége miatt maradt meg benne. Nem lehet a döntést akármeddig halogatni. Elérkezik a pillanat, amikor a sorsvetéshez hasonló döntéssel egyedül Istenben bízva az embernek bele kell vetnie magát a teljes odaadás mélységeibe vagy a szüzesség, vagy a szentségi házasság oldalán. Az örökké érveket sorakoztató és sohasem döntő ember titkosan saját önzése mellett dönt, és így az Egyház életét is bénítja.

Szent Máttyás apostol

SZENTLECKE az Apostolok Cselekedeteiből

A sors Mátyásra esett, így a tizenegy apostolhoz sorolták.

Jézus mennybemenetele után egy alkalommal, amikor a testvérek mintegy százhuszan lehettek együtt, Péter szólásra emelkedett: „Testvérek, férfiak! Be kellett teljesednie az írásnak, amelyet a Szentlélek előre megmondott Dávid szája által Júdásról, azok vezetőjéről, akik elfogták Jézust. Közénk tartozott, és ő is részt kapott a mi szolgálatunkból. Benne van ugyanis a Zsoltárok könyvében: »Lakóhelyük váljék pusztasággá, ne legyen senki, aki sátrukat lakja«, továbbá: »Tisztségét kapja meg más«. Kell tehát, hogy azok közül a férfiak közül, akik mindig velünk voltak, amikor a mi Urunk, Jézus közöttünk járt-kelt – kezdve János keresztségétől egészen addig a napig, amikor felment a mennybe –, valaki velünk együtt tanúskodjék feltámadásáról.”

Kijelöltek tehát kettőt: Józsefet, akit Barszabbásznak, vagy más néven Jusztusznak is hívtak, és Mátyást. Majd így imádkoztak: „Uram, te ismered mindenkinek a szívét, mutasd meg, kit választasz e kettő közül, hogy átvegye az apostoli szolgálatban azt a helyet, amelyet Júdás hűtlenül elhagyott, hogy az őt megillető helyre kerüljön.” Ezután sorsot vetettek.

A sors Mátyásra esett, így őt a tizenegy apostolhoz sorolták.

Ez az Isten igéje.

ApCsel 1,15-17.20-26

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Odaültette az Úr őt * népének fejedelmei közé!** – 2. tónus.

Vagy: **Alleluja.** 2. szám.

Előénekes: Dicsérjétek az Urat, ti, szolgái, * dicsérjétek az Úr nevét!

Legyen áldott az Úr neve * most és mindörökké!

Hívek: Odaültette az Úr őt * népének fejedelmei közé!

Vagy: Alleluja.

E: Dicsértessék az Úr neve, * napkelettől napnyugatig.

Fölséges az Úr minden nép fölött, * dicsősége magasabb az egeknél.

H: Odaültette az Úr őt * népének fejedelmei közé!

Vagy: Alleluja.

E: Ki olyan, mint a mi Istenünk, † aki a magasságban trónol, * lehajol, hogy letekintszen az égre és a földre.

H: Odaültette az Úr őt * népének fejedelmei közé!

Vagy: Alleluja.

E: Az elhagyottat a porból magához vonja, * fölemeli a szegényt a sárból,

hogy odaültesse a gazdagok közé, * népének gazdagjai közé.

H: Odaültette az Úr őt * népének fejedelmei közé!

Vagy: Alleluja.

Zsolt 112,1-2.3-4.5-6.7-8

ALLELUJA

Én választottalak titeket a világból, † hogy menjetekek és gyümölcsöt teremjetekek, * és gyümölcsötök maradandó legyen, mondja az Úr. Jn 15,16 – 6. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Arra rendeltelek benneteket, hogy elmenjetekek és gyümölcsöt hozzatok.

Jézus így tanított az utolsó vacsorán:

„Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben!

Ha megtartjátok parancsaimat, megmaradtok szeretetemben, ahogy én is megtartottam Atyám parancsait, és

megmaradok az ő szeretetében.

Ezeket azért mondtam nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömtök ezzel teljes legyen.

Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket! Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint annak, aki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek. Nem mondalak titeket többé szolgának, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Barátaimnak mondalak benneteket, mert mindazt, amit hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek.

Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket; és arra rendelvelek, hogy elmenjetekek és gyümölcsöt hozzatok: maradandó gyümölcsöt. Bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

Azt parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást!”

Ezek az evangélium igéi.

Jn 15,9-17

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

30. AZ APOSTOLOKRÓL

Pap: Kérjük, testvéreim, Urunkat, mennyei főpásztorunkat, hogy Szent Mátyás és a többi apostol közbenjárására hallgassa meg kéréseinket!

Lektor: 1. Áldd meg, Urunk, Egyházadat, N. pápánkat, N. főpásztorunkat, püspökeinket és papjainkat, hogy mindig az apostolok hite és buzgósága lobogjon szívükben!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Küldj, Urunk, munkásokat aratásodba, hogy az evangélium világosságát az apostolok lelkesedésével terjesszék az egész világon!

3. Áraszd, Urunk, áldásodat a népek vezetőire, hogy békesség és szeretet uralkodjék az egész világon!

4. Áldd meg, Urunk, népünk szorgalmas munkáját, tartsd távol az elemi csapásokat, hogy bőséges kenyér legyen minden család asztalán!

5. Végül engedd, Urunk, hogy (N. testvérünk és összes) elhunyt szeretteink már most, és majdan mi is az apostolok boldog társaságának örvendzhesünk!

Pap: Hallgass meg, Urunk, hitből fakadó kéréseinket, és teljesítsd reményünket! Hisszük és reméljük, hogy ami javunkra válik, megadod nekünk. Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.